

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

LXVIII. Confirmatur Motus Proprius Sancti Pii V., & Constitutio Urbani VIII.
contra tondentes monetas aureas, & augenteas: necnon Bannimenta &
Decreta adversus falsificantes, alterantes, ac ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

LXVIII.

Confirmantur Motus proprius S. Pii V., & Constitutio Urbani VIII., contra tondentes monetas aureas & argenteas; necnon Bannimenta & Decreta adversus falsificantes, alterantes, ac expendentes Cédulas Montis Pietatis, & Mensæ Nummarie Sancti Spiritus: & poenæ in illis inflictæ ad omnes Ecclesiasticas personas extenduntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium. Penales quandoque leges amplias, suadet publicum bonum.

AD curam Nostram pertinere dignoscimus, pro ea vigilantia, quam rectæ Justitiæ in Civitatibus & locis temporalis Dominio Nostro subiectis administrandæ præstare debemus, omni studio fatagere, ut meritis justique poenis ea præsertim delicta coercerentur, quæ humanæ Societatis leges perturbant, & publicæ utilitatis rationibus magnopere offiunt; eumque in finem non modo veteres Prædecessorum Nostrorum Constitutiones confirmare, atque in usum & memoriam hominum revocare, verum etiam eadem extendere, & ad casus in ipsis non satis expressos ampliare non recusamus, prout labentium temporum & occurrentium causarum necessitates exposcere videntur, Nosque ad providum Reipublicæ regimen expedire in Domino judicamus.

Poenas, in tondentes monetas aureas inflictas, ad tondentes argenteas extendit Pius V.

§. 2. Sane felicitis record. Prædecessor Noster S. Pius Papa V. per suam Schedulam Motus proprii datam Romæ apud S. Petrum octavo Kal. Novembris Pontificatus sui anno V., cujus initium est: *Cum nil magis*; attendens, quod licet monetarum aurearum tonforibus ultimi supplicii poena de jure inflicta esset, argenteas tamen monetas tondentibus satis minor poena imposita erat; animoque reputans, pro publici commercii subsistentia nimis necessarium esse eodem juris rigore in utroque delicti hujusmodi genere adversus delinquentes procedere; statuit atque decrevit, eos, qui argenteas tonderent monetas, ultimi supplicii, & ea, qua aurearum tonfores eatenus puniti fuerant, & de jure puniri debebant, poena puniendos esse; volens hujusmodi Sanctionem ab omnibus Judicibus tam in Urbe, quam alibi in toto Statu Ecclesiastico, remotis impedimentis, quæ ipsis a temporalibus Terrarum, Locorum, & Civitatum Dominis obijci forsitan potuissent, debite executioni mandari.

Urbanus VIII. Piane Sanctioni obnoxios voluit Ecclesiasticos tam Sæculares, quam Regulares intra Italianam, & insulas adjacentes.

§. 3. Postmodum verò recol. mem. Prædecessor pariter Noster Urbanus Papa VIII. per suam perpetuo valituram Constitutionem incipientem: *In suprema*, datam apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1627. Idibus Novembris, Pontificatus sui anno IV., ejusmodi statutum, decretum, & voluntatem præfati S. Pii Prædecessoris approbavit, confirmavit, & innovavit; ac ad omnes & singulas personas Ecclesiasticas, etiam quomodolibet exemptas, tam sæculares, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam de necessitate exprimentis, necnon Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, Regulares, prædictas Cédulas falsificantes, seu alter circa eas, & cum iis, ut infra, delinquentes, expresse extendimus & ampliamus; Itaut quicumque, etiam Ecclesiastici hujusmodi, prædictorum Montis Pietatis hujus Almæ Urbis, & Mensæ Nummarie Sancti Spiritus, Cédulas falsificasse, nimirum falsas ad verarum imitationem & similitudinem confecisse, seu veras in substantiis corrupisse, & quoad valorem in quacumque summa alterasse, quique in hujusmodi falsificatione, seu corruptione & alteratione, quolibet modo complices fuisse, nimirum aliqua ratione ea in re dolose operam præstitisse, etiam falsificatio,

ut ibi latius exponitur, circa eas delinquere præsumpissent, extendit & ampliavit; volens ut Ecclesiastici hujusmodi, culpabiles in præmissis reperi, prævia degradatione, Curia sæculari puniendi traderentur.

§. 4. Cum autem hujusmodi delicta, perverfis hominum cupiditatibus suadentibus, interdum pullulare non desinant, ac præterea nonnulli perditionis filii sæpe reperi fuerint, qui majore commercii publici, & privatorum, seu etiam Communitatum, & Universitatum, ac Locorum Piorum, ipsiusque forsitan Cameræ Apostolicæ detrimento, Syngraphas, seu Cédulas tam Montis Pietatis & Depositorum hujus Nostræ Almæ Urbis, quam Mensæ Nummarie Sancti Spiritus, aut falsas conficere, aut genuinas corrumpere & alterare, alii autem, qui eas vel falsas, vel corruptas & alteratas, sive in Urbe, sive in aliis Civitatibus & Locis Ditionis Ecclesiasticæ; ubi nimirum hujusmodi Syngraphæ liberum obtinent cursum, & non secus ac auri & argenti signati monetæ, expenduntur, expendere præsumperint; & licet adversus hujusmodi delinquentes, cuiuscumque status, ordinis, & conditionis existant, condignæ poenæ, etiam ultimi supplicii, in generalibus Bannimentis, tam per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium super Consultationibus Negociorum universi Status Ecclesiastici, quam per pro tempore existentes prædictæ Almæ Urbis Gubernatores ejusdem S. R. E. Vice-Camerarios, ac etiam Cameræ Apostolicæ Thesaurarios, Nostræ & Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum auctoritate, editis & promulgatis, aliisque Pontificiis legibus & Constitutionibus, inflictæ, lætæ, & decretæ comperiantur; Cum tamen in occurrentibus causarum judiciis dubitari contigerit de omnimoda & plenaria hujusmodi poenaliu functionum extensione ad personas Ecclesiasticas hujusmodi delictorum reas compertas, nec sine speciali designatione Nostræ hujusmodi dubia submoveri posse visum fuerit.

§. 5. Idcirco Nos præfatas S. Pii V. & Urbani VIII. Prædecessorum leges atque Constitutiones contra tondentes monetas aureas & argenteas, seu alias circa eas delinquentes, nec non præmissa Bannimenta, aliaque statuta & decreta adversus falsificantes, & alterantes dictorum Montis, & Mensæ Nummarie Syngraphas, seu Cédulas, eademque falsas, seu alteratas scienter expendentes, quarum & quorum tenores præsentibus literis pro insertis haberi volumus & decernimus, in omnibus & per omnia approbamus, confirmamus, & innovamus: Ac præterea earumdem præsentium tenere, necnon Motu proprio, & certa scientia, ac de Apostolica potestatis Nostræ plenitudine, prædictam Urbani VIII. Constitutionem, quæ incipit: *In suprema**, cum omnibus decretis & clausulis in ea contentis, ad omnes & singulas personas Ecclesiasticas, etiam quomodolibet exemptas, tam sæculares, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam de necessitate exprimentis, necnon Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, Regulares, prædictas Cédulas falsificantes, seu alter circa eas, & cum iis, ut infra, delinquentes, expresse extendimus & ampliamus; Itaut quicumque, etiam Ecclesiastici hujusmodi, prædictorum Montis Pietatis hujus Almæ Urbis, & Mensæ Nummarie Sancti Spiritus, Cédulas falsificasse, nimirum falsas ad verarum imitationem & similitudinem confecisse, seu veras in substantiis corrupisse, & quoad valorem in quacumque summa alterasse, quique in hujusmodi falsificatione, seu corruptione & alteratione, quolibet modo complices fuisse, nimirum aliqua ratione ea in re dolose operam præstitisse, etiam falsificatio,

Quos degradandos, & brachio Sæculari tradendos decrevit.

Pœna ultimi supplicii sæpius quoque decreta in falsantes, seu corrumpentes Cédulas Montis Pietatis, vel Banci S. Spiritus; easque scienter expendentes.

Suborta questio, an sanctionibus hinc poenaliibus omnimode inflicerentur Ecclesiastici.

Tollitur, subjiciendo ipsi Ecclesiasticos Cédulas hujusmodi corruptas, vel dolose expendentes, omnibus poenis in Urbani Constit. statutis.

* In hac Editione Tom. V. Constitur. CLVIII. pag. 233.

corruptio, & alteratio hujusmodi extra Ditionem Ecclesiasticam patrata fuerit, quique demum hujusmodi Cedulas, seu falsas, seu, ut supra, corruptas & alteratas, tam in prædicta Urbe, quam in Bononien., Ferrarien., Beneventana, aliisque Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis Italiae, Nobis & Sedi Apostolicæ prædictæ mediate vel immediate subjectis, scienter expendisse comperti fuerint, iisdem poenis, etiam ultimi supplicii, quibus tondentes monetas aureas & argentæas, seu aliter circa eas delinquentes, juxta præmissas S. Pii V. & Urbani VIII. Prædecessorum leges & Constitutiones subiecti sunt, pariformiter puniantur, & cum effectu subiciantur; & si Ecclesiastici fuerint, etiam exempti & privilegiati, ut supra, prævia degradatione, Curiae Sæculari puniendi tradantur.

Prohibitio aliter judicandi.

§. 6. Atque ita, & non aliter, in quibusvis ejusdem Urbis, & Ditionis Ecclesiasticæ Tribunalibus, ac per quoscumque Judices in hac materia competentes, etiam specifica & individua mentione dignos, contra delinquentes in præmissis, etiam Ecclesiasticos exemptos, & privilegiatos, ut supra, in Judicio confessos, sive legitime convictos, procedi, decerni, judicari, & sententiarum omnino mandamus; sublata cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate; ac irritum & inane decernentes, si secus super his a quolibet eorum scienter vel ignoranter judicari contigerit.

Amplissima derogatio cõtrariis.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis aliis, etiam Apostolicis, & in Generalibus, Provincialibus, aut Synodalibus Conciliis editis Constitutionibus & Ordinationibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, præfatis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, etiam de necessitate exprimentis, nec non Militiis quibuscumque, etiam Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, & aliis Religiosis ac piis locis, aliis concessis, ac sæpius confirmatis & innovatis; ac eorundem, & quarumvis, etiam Urbis præfate, nec non Bononien., Ferrarien., Beneventanæ, aliarumque Ditionis prædictæ Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & Locorum, ac omnium & quorumcumque Tribunalium in ipsis consistentium, etiam confirmatione Apostolica, seu quavis alia firmitate roboratis, statutis, resolutionibus, usibus, stylis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus: Quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores pro expressis, ac de verbo ad verbum præsentibus insertis, necnon præscriptas in ipsis derogationum formas pro plene observatis habentes, ad præmissorum effectum dumtaxat, illis aliis in suo robore permanentibus, motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis, specialiter & expresse derogamus, ac sufficienter derogatum fore decernimus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Sumptuum fides.

§. 8. Volumus autem, quod præsentis in Valvis Ecclesiæ Lateranen., Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac in aliis consuetis ejusdem Urbis locis, publicentur & affigantur; & postquam sic affixæ & publicatæ fuerint, omnes & singulos perinde ardeat & afficiant, ac si unicuique nominatim & personaliter intimatæ fuissent.

Sanctio poenalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, confirmationis, & innovationis, extensionis, ampliationis, mandati, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. 31. Octobris 1756. Pont. anno 17.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCCLVI, pridie Kalendas Novembris, Pontificatus Nostri Anno 17.
J. Card. Pro-Dar. D. Card. Passioneus.
VISA De Curia J. C. Boschi.
Loco † Plumbi. L. Eugenius.

Præscribitur ratio construendi Processus tum super statu Ecclesiarum in partibus infidelium existentium, & Populum fidelem habentium, quarum provisiones in Congregatione de Propaganda Fide proponuntur; tum super meritis præficiendorum iisdem Ecclesiis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cravissimum Apostolicæ procuratoris ministerium, quod a supremo Pastorum Principe Jesu Christo per ineffabilem divinæ bonitatis suæ abundantiam imbecillitati Nostræ impositum est, & præclara Apostolicæ providentiæ ratio a fel. record. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris inita, servata, ac tradita, jure ac merito a Nobis quoque exigunt, ut illa, quæ ipsi Romani Pontifices Prædecessores quomodolibet, ac præsertim pro forma ac dispositione promovendorum ad pastorale Ecclesiarum in infidelium partibus existentium, populamque fidelem habentium regimen statuerunt, sive nova confirmatione, quò firmius subsistant, & ferventer exactius, sive pro rerum vicissitudine novis præscriptionibus, & additamentis indigeant, de novo deinceps approbare, & Apostolicæ auctoritatis præsidio, quatenus opus sit, munire; aliisque Pontificæ benignitatis documentis, & statutis ampliare, & augere satagamus, & admittamus.

Præmium Providentiæ Pontificis circa ea, quæ a Prædecessoribus sancta sunt, pro iis, qui ad pastorale munus sunt promovendi.

§. 1. Sane post provida, ac salutaria decreta Concilii Tridentini super iis, qui ad Cathedralis Ecclesias promoveri debent, fel. record. Gregorius PP. XIV. Prædecessor Noster, qui dum in minoribus esset, eidem Tridentino Concilio interfuerat, statim Apostolicas suas sub plumbo expeditas Literas dedit. In ipsis certe omnia ad hujusmodi negotium opportuna, ac necessaria continentur. Porro, quò clarius ad praxim eadem ab ipso Gregorio Prædecessore statuta reducerentur, jussu recol. mem. Urbani PP. VIII. itidem Prædecessoris Nostri anno 1627. ex Typographia Cameræ Apostolicæ prodit in lucem Instructio particularis circa conficiendos Processus inquisitionis in qualitates eorum, qui promovendi sunt ad regimen Cathedralium, aut aliarum superiorum Ecclesiarum, vel Monasteriorum, ad hoc ut in dictis Processibus conficiendis ferventer Sacri Canones, & Concilia Generalia, præsertim Tridentinum, & Constitutio fel. rec. Gregorii PP. XIV. super forma Processuum conficiendorum sub dat. Idibus Maii 1591. Pontificatus sui anno primo. Hanc autem Instruktionem alia quoque subsequuta fuit, quæ in Congregatione particulari nonnullorum Romanæ Curiae Prælatorum deputata a fel. pariter rec. Clemente PP. XI. itidem Prædecessore Nostro, & de Nobis meritissimo, atque in ædibus bon. mem. Josephi ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Sacripanti tunc temporis Congregationi de Propaganda Fide Præfecti die 9. mensis Octobris anno 1716. habita, maxime vertitur, cum adveniente casu vacationis, ac proinde provisionis earum Ecclesiarum, quæ sunt in partibus infidelium, & nihilominus habent populam fidelem, Processus promovendorum ad hujusmodi Ecclesias plerumque difficulter in hac alma Urbe Nostra confici possit.

Constitutio hæc de re edita a Gregorio XIV. atque etiam instructiones ab Urbano VIII., & Clemente XI. promulgatæ in promovendos processus evulgatæ.

§. 2. Verum cum Ecclesiæ, quæ sunt in partibus infidelium, & populam habent fidelem, proponantur in Congregatione de Propaganda

Pro Ecclesiis, quæ sunt in partibus infidelium

Fide, haud